

Motion till riksdagen 2005/06:Kr29

av Johnny Gylling m.fl. (kd)
med anledning av prop. 2005/06:147

Lag om tillståndsplikt för vissa kampsportsmatcher

Förslag till riksdagsbeslut

1. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att 17 § som reglerar principerna kring föreskrifter om tävlingsregler och säkerhetsbestämmelser endast skall gälla föreningar som inte är medlemmar i Sveriges Riksidrottsförbund.
2. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om att stryka regleringen gällande tidsåtgång per match och dag.
3. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om attityder kring kampsport.
4. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om kampsportens sociala betydelse.
5. Riksdagen tillkännager för regeringen som sin mening vad i motionen anförs om boxning och professionell boxning.

Motivering

Idrottsrörelsen spelar en ovärderlig roll i det svenska samhället. Här lär sig ungdomar att visa hänsyn till andra, att fungera i ett socialt sammanhang samt att få ge utlopp för sin kreativitet och få en meningsfull fritid. Samtidigt finns det alltid risker med överträning, skador och elitiserande redan i unga år. Därför är det viktigt med regler, etiska ramar och uppförandekoder. Av den anledningen har undertecknade inte något emot att kampsporten ska ha ett regelverk att anpassa sig efter för att få tillstånd att anordna tävlingar. Vi anser det också vara bra att det gamla förbudet mot proffsboxning ersätts med en ny samlad lag för alla kampsporter. I den statliga utredningen Kampidrott i fokus föreslogs också efter gediget hörande av medicinsk och social expertis att professionell boxning, omgärdat av ett särskilt regelverk, skulle tillåtas i Sverige. Notabelt är att utredningens förslag tillstyrkts av en bred expertis

Fel! Okänt namn på

från såväl anhängare som motståndare till legalisering av professionell boxning.

Vi reagerar dock mot den detaljstyrning som är genomgående i propositionen, och vi anser det vara uppseendeväckande att lagförslaget låter moralism och fördomar gå före saklighet och medicinska fakta, vilket tyvärr är fallet på ett flertal ställen i propositionen.

Bland annat talas det om den utbredda skaderisken. Folksam försäkrar de flesta idrottsutövare i Sverige och har därför den mest kompletta statistiken. Enligt den utgör de kamportsaktiva 2,5 procent av idrottarna. Men kamporten står för mindre än en procent av skadorna. Allvarliga skador är ovanliga och några dödsfall förekommer inte.

Andra idrottsutövare har betydligt högre skadestatistik. Att som propositionen gör likställa skaderiskerna mellan professionell boxning och kamporter är olyckligt då kamporter, till skillnad från boxning, har fler slagytor. Dessutom är utövare av kamport tränade att ta emot sparkar och därmed, till skillnad från utövare av andra sporter, beredda att ta emot slag vilket också kan förklara den låga skadefrekvensen.

En av de äldsta mänskliga sporterna är boxning. Inom boxningen rymms många fysiska och mentala krav och förutsättningar. I Sverige är amatörboxning tillåten och är en väl etablerad sport. I propositionen beskrivs amatörboxning som den säkerhetsmässigt acceptabla nivån.

Däremot är som framgått inte professionell boxning laglig i dag. Det skapar en underlig situation där boxare tvingas resa utomlands för att utöva sin sport professionellt. Svensk amatörboxning har en fin tradition av sportslighet och gott uppförande. I boxningsklubbarna utförs ofta för samhället angelägna insatser som att lära unga människor vikten av att följa regler och goda normer. Att ungdomarna, när de sedan vuxit upp, inte lagligt kan utöva sin sport professionellt inom rikets gränser skadar vuxenvärldens trovärdighet. En del argument som framförs emot boxning kan verkligen ifrågasättas. Boxning är en sport som syftar till god mental hälsa och fysisk träning för utövarna.

Vidare hävdas det i propositionen att syftet med vissa kamporter är att misshandla varandra och att de skulle vara extrema och våldsbejakande samt råa och brutala. Dessa omdömen har upprört flera utövare och är endast byggda på fördomar helt utan fakta. Tvärtom är det så att kamporter har ett stramt regelverk och högt ställda medicinska krav för att garantera deltagarnas säkerhet.

Propositionen skiljer också på uppsåtligt våld och på våld orsakat av olycksfall. Det är måhända riktigt, men hjärnan i sig känner inte av om slaget mot huvudet är orsakat av uppsåt eller av olycka. Dessutom kan det sägas att det inom flera andra sporter medvetet sker attacker mot andra spelare för att förskansa sig fördelar. Sanktionerna mot dessa regelförbrytelser blir ofta mycket ringa till skillnad från kamporter där regelförbrytelser sanktioneras betydligt hårdare, oftast med diskvalificering. Vi vet också att skadorna är desto vanligare inom de stora breddidrotterna, även vad det gäller hjärnskadorna. Men ändå ställs inga krav på lagregleringar kring dessa sporter trots att det är just skaderisken som är ett av huvudargumenten till varför kamporter måste omges av ett tydligt regelverk. Det ska också tilläggas att läktarvåld,

Fel! Okänt namn på

angrepp mot domare och huliganism som tyvärr förekommer i en del sporter helt lyser med sin frånvaro i samband med kamportsporter.

Vi ställer oss också tveksamma till den detaljreglering kring tid som föreslås då maximal tid föreslås vara 12 minuter per match och per dag. En sådan tidsbegränsning skulle kunna få allvarliga konsekvenser för vissa kamportsportsförbund och är enligt vår mening inte en fråga för lagstiftaren att lägga sig i.

Vi anser det mycket märkligt att sporter som ingår i Sveriges Riksidrottsförbund skulle utkrävas tillståndsplikt för att utöva tävlingar där ansökningen dessutom skulle kosta pengar. Nu sägs det att tillståndsmyndigheten för dessa föreningar regelmässigt borde bli beviljad befrielse från tillståndskravet men att de ändå måste föregås av en ansökningsprocess som kommer att kosta pengar och tid. Denna belastning kommer att vara kännbar för flera kamportsportsförbund då de utövar sin sport med små personella och ekonomiska resurser. De föreningar som är medlemmar i Sveriges Riksidrottsförbund borde vara undantagna denna regel då Riksidrottsförbundet borde klara av att hantera den delen på egen hand. Däremot finns det anledning att en myndighet ger tillstånd för tävlingar och andra arrangemang där föreningen inte är medlem i Sveriges Riksidrottsförbund.

Det finns utöver ovan nämnda argument starka sociala värden med kamportsporten, varvid boxningen är ett exempel på en sport med sådana värden. Till sporterna vänder sig ofta ungdomar med en bakgrund som varit kantad av bråk och stök. För dessa kan kamportsportens hårda disciplin med tydliga regler och vad som är rätt och fel vara mycket värdefull. Den ledare som finns kan för en hel del ungdomar vara den enda vuxna personen de kan vända sig till. Sportens betydelse för integration ska inte heller underskattas. I klubbarna finns en överrepresentation av ungdomar boende i storstädernas förorter och för dem spelar kamportsporten en viktig roll för ökad integration. Bland annat har företrädare för Fryshuset betonat kamportsportens sociala roll och uttalat skarp kritik mot en alltför hård reglering som kommer att försvåra för kamportsporterna att fortsätta verka. Vi delar den kritiken.

Stockholm den 30 mars 2006

Johnny Gylling (kd)

Olle Sandahl (kd)

Else-Marie Lindgren (kd)

Erling Wälivaara (kd)

Torsten Lindström (kd)

Peter Althin (kd)